

Sygn. akt I C 454/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: Ewelina Świrta

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2015 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa D. R.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę 26.302,00 zł

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki D. R. kwotę 21.302,00 zł (dwadzieścia jeden tysięcy trzysta dwa złote 00/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty 10.000,00 zł od dnia 18 lutego 2014 r. oraz od kwoty 10.000,00 zł od dnia 15 stycznia 2015 r. oraz od kwoty 611,50 zł od dnia 13 sierpnia 2013 r., od kwoty 490,00 zł od dnia 13 sierpnia 2013 r. i od kwoty 200,00 zł od dnia 15 stycznia 2015 r. oraz tytułem zwrotu kosztów procesu 3.429,00 zł (trzy tysiące czterysta dwadzieścia dziewięć złotych 00/100);

II. dalej idące powództwo oddala;

III. nakazuje stronie pozwanej by uiściła na rzecz Skarbu Państwa – kasa tut. Sądu tytułem brakującej opłaty sądowej w wysokości 535,00 zł (pięćset trzydzieści pięć złotych 00/100) oraz wynagrodzenia biegłych poniesionego tymczasowo przez Skarb Państwa w wysokości 1.486,32 zł (tysiąc czterysta osiemdziesiąt sześć złotych 32/100), łączną kwotę 2.021,32 zł (dwa tysiące dwadzieścia jeden złotych 32/100).

Sygn. akt I C 454/14

UZASADNIENIE

Powódka D. R. wniosła o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 10 612 zł tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę i odszkodowania z tytułu wydatków na okulary..

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu (...)roku podróżowała z synem i jego partnerką, doszło do poważnej kolizji na drodze (...) i w pojazd powódki uderzył sprawca ubezpieczony u strony pozwanej. W związku ze zgłoszoną szkodą strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność i przyznała 7000 zł tytułem zadośćuczynienia i 390, 71 zł tytułem odszkodowania, przy czym dopłaciła 5 000 zł i 200 zł nastąpiła dopiero po wezwaniu z dnia 27 stycznia 2014 roku..

Powódka wskazała, że przyznanie dalszego zadośćuczynienia i odszkodowania jest uzasadnione charakterem skutków zdrowotnych, dyskomfortem fizycznym i psychicznym i zmiana trybu życia.

Po wydaniu opinii przez biegłych powódka rozszerzyła powództwo domagając się tytułem zadośćuczynienia dalszych 15 000 zł- łącznie 25 000 zł oraz łącznie 1301, 50 tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa pierwotnego i rozszerzonego w całości. W uzasadnieniu stwierdziła, że wypłaciła już stosowne kwoty zadośćuczynienia- 7 000 zł i odszkodowania – w tym 100 zł za zniszczoną protezę, 40, 71 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, 50 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu i 200 zł za zniszczone okulary i dalsze roszczenie jest nieuzasadnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) roku powódka D. R.została poszkodowana w wypadku komunikacyjnym. Powódka był pasażerką samochodu F. (...), w który uderzył F. (...). Sprawcy ubezpieczonego w Towarzystwie (...)w W.. W wyniku wypadku doznała urazu klatki piersiowej i biodra oraz rany głowy. Po opatrzeniu w Szpitalu w D.powódka w dniu 27 czerwca 2013 roku była konsultowana w Szpitalu w P.,.

Dowód:

- przesłuchanie powódki K-73-74
- akta szkody K- 69
- karta informacyjna k- 9
- karta informacyjna leczenia szpitalnego k- 12-13

Strona pozwana Towarzystwa (...) S.A. w W. przyjęła odpowiedzialność za skutki wypadku i wypłaciła powódce zadośćuczynienie za ból i cierpienie w kwocie 7 000 zł i zwrot kosztów – odszkodowanie - 100 zł za zniszczoną protezę, 40,71 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia (kołnierza ortopedycznego), 50 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu i 200 zł za zniszczone okulary

Powódka zgłosiła także koszty paliwa na dojazdy 80, 30 zł, koszt okularów 797,50 zł, koszt badania diagnostycznego 490 zł. Zwrotu tych kwot nie otrzymała.

Dowód:

- faktury K- 31 – 33, pismo K- 35-36, akta szkody – k -69, faktura k- 71

Biegły ortopeda powołany w sprawie dr nauk medycznych M. J. rozpoznał u powódki stan po urazie głowy z raną tłuczoną okolicy potylicznej, stan po skręceniu kręgosłupa szyjnego, stan po złamaniu żeber IX i X po stronie prawej, stan po złamaniu mostka i po urazie kręgosłupa lędźwiowego i wskazał na trwałe procentowe uszczerbek na zdrowiu powódki w wysokości 12 %.

Biegły wskazał, że odbyte konsultacje u specjalistów z zakresu ortopedii i neurologii były prawidłowe oraz uznał, że ze względu na urazy głowy powódki zasadne jest by zbadał ja neurolog.

Dowód:

opinia biegłego ortopedy K- 94-98

Biegły neurochirurg dr nauk medycznych H. A. wskazał, że z uwagi na stan po urazie głowy z blizną okolicy potylicznej i przebyty stres pourazowy, stan po urazie kręgosłupa szyjnego, z zespołem bólowym i ograniczeniem ruchomości i rwę barkowo-ramieniową lewostronną, stan po urazie odcinka lędźwiowo-krzyżowego z zespołem bólowym, uszczerbek na zdrowiu powódki związany z wypadkiem wynosi łącznie 14 % .

Dowód:

- opinia biegłego neurochirurga k- 127-130

- dokumentacja medyczna k- 131-142

Powódka w chwili wypadku miała (...) lat, pracowała i nadal pracuje u brata jako przedstawiciel handlowy. Leczy się po wypadku do tej pory i odczuwa lęk przed samodzielną jazdą samochodem, co bardzo utrudnia jej pracę i powoduje obawę utraty pracy lub konieczności wcześniejszego przejścia na emeryturę.

W wypadku uległa uszkodzeniu proteza powódki oraz specjalistyczne okulary. Za nowe okulary powódka zapłaciła prawie 800 zł i przedstawiła fakturę stronie pozwanej.

Powódka stale się leczy i planuje rehabilitację i sanatorium, stale zażywa leki przeciwbólowe. Po wypadku miała problemy ze snem, liczy się z możliwością zmiany planów życiowych i wcześniejszą emeryturą.

Dowód:

- przesłuchanie powódki k- 73- 74

- faktura k- 33

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w części na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności opinii powołanych biegłych, dokumentacji medycznej, akt szkody oraz przesłuchania powódki i przedłożonych do akt sprawy i akt szkody faktur.

Na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Katalog wypadków, w których można żądać zadośćuczynienia określa przepis art. 444 § 1 k.c. stanowiąc, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1k.p.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Sprawą sporną była wysokość należnego zadośćuczynienia. Zgromadzony materiał dowodowy opisany w ustaleniach stanu faktycznego wskazuje, że strona pozwana wypłaciła w toku likwidacji szkody 7 000 zł., wywodząc, że jest to kwota odpowiednia.

W zakresie wysokości zadośćuczynienia Sąd wziął pod uwagę obowiązujące w tym zakresie orzecznictwo Sadu Najwyższego., w tym wyrok z dnia 3 lutego 2000 r. wydany w sprawie I CKN 969/98 (LEX 50824), w którym SN wypowiedział się o charakterze, jaki spełniać ma zadośćuczynienie, wskazując: „ Zadośćuczynienie nie jest karą, lecz sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp.

Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Przy ocenie więc "odpowiedniej sumy" należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia Sąd ma dosyć szeroką swobodę w tej kwestii. Sąd przyznał z kwoty żądanej pozwem - opierając się na opinii biegłych ortopedy i neurochirurga, dokumentacji medycznej, fakturach i aktach szkody, a przede wszystkim przesłuchaniu powódki – kwotę zadośćuczynienia w wysokości dalszych 20 000 zł i zwrot całości kosztów leczenia – udokumentowanych przez powódkę – 1302 zł.

Sąd miał na względzie przede wszystkim odczuwane nadal dolegliwości bólowe, ograniczenia fizyczne i psychiczne związane z wypadkiem, zmianę trybu życia powódki i ograniczenia w pracy związane z obawą przed jazdą samochodem, konieczność brania pod uwagę zmiany planów życiowych i wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz potrzeby i wydatki związane z leczeniem i rehabilitacją w przyszłości..

Te właśnie okoliczności zostały wzięte pod uwagę przy ustaleniu, że strona pozwana powinna dopłacić powódce do przyznanej już kwoty 7 000 zł dalszą w wysokości 20 000 zł, jako kompensatę doznanych cierpień, uszczerbku na zdrowiu, ograniczeń fizycznych będących następstwem wypadku.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli przepisu art. 98 k.p.c. zasądzając od strony pozwanej koszty zastępstwa procesowego i całą opłatę oraz wynagrodzenie biegłego.